

a vnitřní podstaty právního poměru, z něhož jest žalobní nárok vyvozován, a o této právní povaze nepodává žalobní žádost, znějící jen na zaplacení určité sumy peněz, vysvětlení. Ale správně první soud zdůraznil, že se žalobkyně domáhá náhrady útrat, vynaložených prý za žalovaného. Nutno si uvědomiti, oč ve sporu jde. Žalující obec nedomáhá se v tomto sporu splnění smíru o opravě cest, — jak stěžovatelka správně uvádí, — nýbrž žádá, by jí žalovaný nahradil náklad, který podle smlouvy (smíru) měl sám nésti. Tento nárok jest nárokem soukromoprávním, o němž nemohou rozhodovati správní úřady, nýbrž podle § 1 j. n. a § 1 obč. zák. jen soudy. Obec vystupuje tu proti žalovanému jako právní podmět jemu na roveň postavený a nikoliv jako veřejnoprávní útvar proti podřízenému členu. Zda a podle kterého předpisu jest žalobní nárok v občanském právu odůvodněn, jest otázka věcného rozhodnutí sporu, při němž jest soud oprávněn řešiti si také veřejnoprávní otázky předurčující (§ 190 c. ř. s.), tedy také platnost smíru ze dne 22. září 1922, i kdyby tento byl pokládán za úkon veřejnoprávní.

Čís. 8442.

Žádost vyrovnacího komisaře o odklad vnuceného prodeje nemovitosti, jež došla exekučnímu komisaři, řídicímu dražbu, po dražbě, nemůže již nic změnit na platnosti příklepu.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1928, R I 818/28.)

K žádosti vyrovnacího komisaře zrušil soud první stolice, když již byl udělen příklep, dražební řízení ohledně nemovitosti a odložil exekuci na 30 dnů. Rekursní soud zrušil k rekursu vydražitelů napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by dále po zákonu jednal. Důvody: Prvý soud opřel napadené usnesení o to, že právní účinky zahájení vyrovnacího řízení nastávají ve smyslu § 7 vyrov. řádu již počátkem dne, kterého vyhláška byla na soudní desce vyrovnacího soudu vyvěšena a že, ana dražba byla provedena dne 22. května 1928 a po jejím provedení vyrovnací řízení téhož 22. května 1928 zahájeno, má tato okolnost vliv na dražební řízení a že toto musí býti, ana vyhláška o zahájení vyrovnacího řízení byla na 22. května 1928 na soudní desce vyvěšena, zrušeno. Tento názor není správný. Nehledíc k tomu, že výrok vyrovnacího soudu o odložení vnuceného zcizení může exekučním soudem teprve tehdy býti respektován, až dotyčné usnesení vyrovnacího soudu na soud exekuční dojde a že, pokud jde o oddělná práva jen na § 12 (1) vyrov. řádu možno vztahovati ustanovení § 7 vyrov. ř., nikoli však na případ, kdy z rozhodnutí vyrovnacího soudu, které ani v každém případě zavedení vyrovnacího řízení učiněno býti nemusí, výkon zcizení má býti odložen — nutno v projednávaném případě zdůrazniti, že nelze dražební řízení zrušiti, když již dražební řízení skončilo příklepem.

Nevyšší soud nevyhověl dovolacím rekursům.

D ů v o d y:

Jest sice správné, že podle § 7 vyr. řádu nastávají právní účinky vyrovnacího řízení již počátkem dne, kterého byla vyhláška o zahájení vyrovnacího řízení vyvěšena na desce vyrovnacího soudu. Než podle § 11 (1) vyr. ř. netýkají se účinky § 7 práv na oddělené uspokojení, jakým jest exekuční nárok vymáhajícího věřitele. Tato práva zůstávají zahájením vyrovnacího řízení nedotčena. Vyrovnací soud nebo vyrovnací komisař může však (ale nemusí) odložit výkon vnuceného prodeje nejdéle na 60 dnů, je-li to výhodné pro výsledek prodeje nebo nezbytné, by byla zamezena újma hrozící věřitelům (§ 11 druhý odstavec vyr. ř.). Toto odložení výkonu vnuceného prodeje (dražby) není tudíž zákonným účinkem zahájení vyrovnacího řízení, protože nenastává po samém zákonu, nýbrž teprve výrokem vyrovnacího soudu nebo vyrovnacího komisaře, učiněným na základě jeho volného uvážení a proto též odložení výkonu vnuceného prodeje nejeví účinek na úkony dražebního řízení, jež se staly do počátku dne, v němž výkon dražby byl odložen, nejeví tedy účinek na úkony dražební mu v ten den předcházející, nýbrž teprve na úkony pozdější, kteréž nastaly po doručení odkládacího usnesení vyrovnacího komisaře komisaři exekučnímu dražbu řídícímu, jak správně uvedl soud rekursní. Podle § 43 ex. ř. zůstávají při odkladu exekuce, pokud soud nic jiného neustanovil, prozatím v platnosti veškeré exekuční úkony, které byly již v době žádosti o odklad provedeny a může exekuční komisař úkon takový zrušiti pouze tehdy, kdyby tomu, kdo o odklad žádá, jinak vznikla těžko nahraditelná škoda, když složí jistotu za úplné uspokojení vykonatelného nároku. Těchto podmínek zde není a nebylo a též jich první soudce nezjišťuje. Není zde však ani podmínek pro odepření příklepu podle §§ 184 a 186 ex. ř. Poněvadž v době dražby a příklepu nebyl dražební komisař ještě zpraven o žádosti vyrovnacího soudu o odklad vnuceného prodeje a dražba byla skutečně provedena a příklep vydražitelům udělen, nemůže již, jak správně uznal rekursní soud, po dražbě došla žádost vyrovnacího komisaře o odklad vnuceného prodeje nic změnit na platnosti příklepu uděleného vydražitelům, kteří v právech nabytých příklepem zákonně uděleným musí býti chráněni.

Čís. 8443.

Do rozsudečného výroku nelze pojmati rozhodnutí o pohledávce uplatňované žalobcem námitkou proti pohledávce žalovaného, již žalovaný uplatnil námitkou započtení na žalobní pohledávku.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1928, Rv I 1960/27.)

Proti žalobě o 2000 Kč namítl žalovaný započtením vzájemnou pohledávku 2100 Kč, proti níž opět žalobce namítl započtením vzájemnou pohledávku 120.000 Kč. Procesní soud první stolice ve výroku rozsudečném uznal, že je po právu pohledávka žalobcova 2000 Kč,